

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 21Csp/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117201105
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2117201105.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36854140, zastúpený Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., IČO: 4739921 Prievozská 4/B, Bratislava proti: žalovaným: 1. Z. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. D. XXX, B. D., 2. K. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. D. 2, B. D., obaja zastúpení: Občianske združenie OPOS, IČO: 51147688, A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, o zaplatenie 16.227,87 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaní 1 a 2 sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 13.510,40 eur, úrok vo výške 925,35 eur, úrok vo výške 1.306,17 eur, úrok z omeškania vo výške 80,35 eur, úrok z omeškania vo výške 1.320 eur, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 13.510,40 eur od 01.01.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.
- III. Platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 21Csp/19/2017-38 zo dňa 25.04.2018 sa zrušuje.
- IV. Žalobca má voči žalovaným 1 a 2 nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 32 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 19.01.2017, doručenou súdu dňa 23.01.2017, domáha voči žalovaným 1 a 2 zaplatenia sumy 16.227,87 eur, úroku vo výške 2.348,56 eur, úroku vo výške 14,90 % ročne zo sumy 13.510,40 od 01.01.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 17.014,59 od 01.01.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 25.01.2010 uzatvorili v súlade s § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch Žalobca a Žalovaní Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXE.. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli tiež Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Predmetom Zmluvy bol záväzok Žalobcu poskytnúť za splnenia dohodnutých podmienok peňažné prostriedky na čerpanie (spotrebiteľský úver) do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 21.000 EUR. Dňa 25.01.2010 bol úver čerpaný. Žalovaní sa zároveň v súlade s čl. V Zmluvy ako aj čl. 5 Všeobecných obchodných podmienok zaviazali splácať úver v 120 mesačných anuitných splátkach splatných vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc dňom 15.02.2010, pričom anuitná splátka sa skladala z istiny a príslušných úrokov podľa čl. IV Zmluvy. Splátky boli dohodnuté vo výške 336,28 EUR. Zmluvné strany sa v čl. IV Zmluvy dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % p.a. Úhrady Žalovaných za jednotlivé mesačné obdobia sú uvedené v Prehľade platobnej disciplíny - stĺpec označený ako "zaplatené celkom" ako aj spôsob zápočtu úhrad uskutočnených Žalovanými. Z uvedeného prehľadu platobnej disciplíny vyplýva, že žalovaní sa dostali do omeškania

s plnením svojich záväzkov voči žalobcovi počnúc obdobím od 1.6.2015 do 30.06.2015, pričom tieto záväzky do dnešného dňa nevyrovnali. Žalovaní nedodržiali platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazali v Zmluve, v dôsledku čoho žalobca v súlade s ustanoveniami bodu 9.1 Všeobecných obchodných podmienok, určil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého na základe Zmluvy ku dňu 15.10.2015. V zmysle čl. VI Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že pre prípad omeškania so zaplatením akýchkoľvek záväzkov podľa Zmluvy, je Žalobca oprávnený úročiť dlžnú sumu, so zaplatením ktorej bude Žalovaný v omeškaní, úrokom z omeškania. V zmysle bodu 4.2 Všeobecných obchodných podmienok splátky istiny úveru po termíne splatnosti sa budú naďalej úročiť úrokovou sadzbou dohodnutou v Zmluve a navyše sa môžu úročiť aj sadzbou úroku z omeškania. Úroky a poplatky, ako aj ďalšie záväzky súvisiace so Zmluvou neuhradené v termínoch ich splatnosti sa úročia len sadzbou úroku z omeškania. Výška úroku z omeškania je v súlade s § 517 OZ ku dňu 16.10.2015 (prvý deň omeškania - deň nasledujúci po dni splatnosti (zosplatnení) úveru 8,05 % p.a. z dlžnej čiastky. Vzhľadom na uvedené má Žalobca nárok úročiť nesplatenú istinu úveru po termíne splatnosti úrokovou sadzbou dohodnutou v Zmluve, t.j. úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % p.a. popri úročení sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,05 % p.a. a ďalšie záväzky súvisiace so Zmluvou (napr. kapitalizované úroky, poplatky) úročiť sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,05 % p.a. Žalobca poskytol dohodnutý úver a v dôsledku nedodržania platobnej disciplíny zo strany Žalovaných eviduje ku dňu určenia predčasnej splatnosti k 15.10.2015 voči Žalovaným pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy spolu vo výške 14.746,38 EUR, ktorú predstavuje: istina vo výške 13.510,409 EUR, úrok vo výške 925,35 EUR, úrok z omeškania vo výške 80,35 EUR, omeškané poplatky vo výške 230,28 EUR. Ku dňu 31.12.2016 žalobca eviduje voči žalovaným dlh zo zmluvy vo výške 18.576,43 eur pozostávajúci z nasledovných častí: istina vo výške 13.510,409 EUR, úrok vo výške 925,35 EUR vyčíslený ku dňu 15.10.2015, úrok vo výške 2.348,56 eur vyčíslený za obdobie od 16.10.2015 do 31.12.2016, úrok z omeškania vo výške 1.561,84 EUR vyčíslený ku dňu 31.12.2016, omeškané poplatky vo výške 230,28 EUR.

2. Žalobca ako dôkazy označil a preložil Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXE., Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery, Výpis z účtu (čerpanie úveru), upomienku zo dňa 24.06.2016, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 06.07.2015, opakovanú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22.07.2015, poslednú výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 20.08.2015, doručenkú č.l. 26, Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 16.10.2015, doručenkú č.l. 28, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 08.11.2016, prehľad platobnej disciplíny žalovaných, výpisy z účtu.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 21Csp/19/2017-38 zo dňa 25.04.2018, ktorým vyhovel žalobe v plnom rozsahu.

4. Podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <..

5. Proti platobnému rozkazu podali žalovaní 1 a 2 včas odpor s odôvodnením, preto súd v zmysle § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku vo výroku III. zrušil platobný rozkaz v plnom rozsahu.

6. Žalovaní 1 a 2 v odpore uviedli, že pohľadávku žalobcu v celom rozsahu neuznávajú ani čo dôvodu ani čo do výšky, žaloba je nedôvodná a neopodstatnená. Žalovaní nesúhlasia s povinnosťou a zaplatenie žalovanej sumy a žiadajú, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti a určil, že všetky neprijateľné zmluvné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby určil, ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú. Počas zmluvného vzťahu boli žalovaní dobromyseľní a verili, že dodávateľ, ktorý zmluvu vyhotovil, jedná zodpovedne, čestne, dodržiava zákony a nepoužíva nekalé praktiky a neprijateľné podmienky. Zmluva je predtlačená, formulárová a spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť a musí ju podpísať tak, ako mu bola predložená. Poplatok za spracovanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaní poukázali na § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že z takéhoto neplatného právneho úkonu neplynú platné právne účinky. Podľa tabuľky splácania majú žalovaní istinu v celom rozsahu splatenú. Žalovaní žiadajú, aby súd určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov a žalobu zamietol ako nedôvodnú.

7. Žalobca v replike uviedol, že výška spotrebiteľského úveru bola 21.000 eur, t.j. vyššia ako 20.000 eur z čoho vyplýva, že aplikácia zákona č. 258/2001 Z.z. je priamo týmto zákonom vylúčená. Žalobcovi nie je zrejmé, na základe čoho dospeli žalovaní k záveru, že boli povinní zaplatiť len istinu, keď úver je

povinne odplatný úkon. Tvrdenie žalovaných o tom, že voči žalobcovi nemajú žiaden dlh sa nezakladá na žiadnom relevantnom skutkovom základe. Vo vzťahu k požiadavke žalovaných o vykonanie dôkazu amortizačnou tabuľkou žalobca uviedol, že z dôvodu nemožnosti aplikácie zákona č. 258/2001 Z.z. neexistuje žiaden zákonný dôvod na jej vyhotovenie.

8. Žalovaní v duplike uviedli, že žalobu žiadajú zamietnuť ako nedôvodnú, popierajú skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe. Z predloženého dôkazu žalobcu vyplýva, koľko finančných prostriedkov bolo poskytnutých, ale sporný je poplatok za poskytnutie úveru vo výške 199,16 eur, ktorý si žalobca stiahol v jeden deň hneď z účtu a tiež suma, ktorú žalovaní na predmetný úver zaplatili a to 24.611,68 eur. V skutočnosti žalovaní vyčerpali prostriedky vo výške 20.800,87 eur, uhradili sumu 24.611,68 eur. Žalobca sa bezdôvodne obohatil o sumu 3.810,81 eur, ktorú žalovaní žiadajú vydať. Zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy podľa zákona 258/2001 Z.z. a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Údaj o RPMN v zmluve nezodpovedá skutočným nákladom, ktoré majú žalovaní uhradiť na predmetnú zmluvu, nakoľko do predmetných nákladov spotrebiteľa je potrebné zahrnúť všetky náklady, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť na úver. Žalobca nezahrnul do celkových nákladov podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z.z. poistenie úveru a poplatky za vedenie účtu. Po prepočítaní RPMN dosahuje výšku 19,78 %, hoci je v zmluve uvedená výška RPMN 16,46 %. Ak je údaj o celkových nákladoch nesprávny a teda RPMN je nesprávne uvedená, takáto skutočnosť má za následok bezúročnosť úveru.

9. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu 18.07.2018 uviedol, že žalovaní žiadnym spôsobom nepreukázali, že žalobca porušil akékoľvek povinnosti pri uzatváraní zmluvy, svoje tvrdenia nepreukázali žiadnym dôkazom. Žalovaní opakovane tvrdia, že žalobca porušil ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., avšak ako už žalobca podotkol v predchádzajúcom vyjadrení, podľa § 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. je aplikácia tohto zákona priamo týmto zákonom vylúčená, keďže výška poskytnutého úveru žalovaným bola 21.000 eur, t.j. vyššia ako 20.000 eur. Žalobca poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018. Vzájomný návrh žalovaných navrhuje zamietnuť z dôvodu, že tento je nedôvodný, účelný a ničím nepodložený.

10. Žalovaní 1 a 2 vo vyjadrení zo dňa 30.08.2018 uviedli, že popierajú tvrdenia žalobcu, že predmetná zmluva sa nespravuje zákonom o spotrebiteľských úveroch, keď sám žalobca túto zmluvu podriadil tomuto zákonu vo svojej zmluve na prvej strane pod účastníkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere a j v nej uvedené: "Uzatvárajú túto zmluvu podľa ustanovení § 497a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch." Sám žalobca podriadil zmluvu ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch, v tom čase zákonu č. 258/2001 Z.z. Žalovaní poukázali na § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. a uviedli, že žalobca nie je povinný podriať zmluvu ustanoveniam tohto zákona, vyslovene to však nevylučuje vôľu veriteľa zmluvu ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch podriať. V tomto prípade došlo k vôli žalobcu uzavrieť medzi ním a spotrebiteľmi práve takúto zmluvu. Pokiaľ však žalobca takúto zmluvu uzatvoril a teraz sa snaží vyhnúť aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch, považujú žalovaní konanie žalobcu za nekalé v rozpore s ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. Konkrétne ustanovenia § 4 ods. 5, § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa a podľa § 7 ods. 2 ide o nekalú obchodnú praktiku, ktorá spôsobuje, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože neboli mu dané k dispozícii správne informácie, resp. nepravdivé. Postup žalobcu pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere hodnotia žalovaní ako nekalú obchodnú praktiku v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, keď obchodní mandatári žalobcu neposkytli žalovaným náležité informácie, nepristupovali k nim s odbornou starostlivosťou, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, neposkytli ani úplné, presné, a jasné údaje o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy, nepodali spotrebiteľovi podstatné informácie a tým zapríčinili, že žalovaní ako spotrebiteľia urobili rozhodnutia o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobili. Takéto konania žalobcu považujú žalovaní ako nekalú obchodnú praktiku a klamlivé konanie v zmysle § 7, 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a každá nekalá praktika sa považuje sa neprijateľnú voči spotrebiteľovi.

11. Žalovaní 1 a 2 ako dôkaz predložili Odpoveď Ministerstva spravodlivosti SR z 29.05.2018.

12. Žalobca k vyjadreniu žalovaných uviedol, že odmieta tvrdenia žalovaných o nekalých obchodných praktikách, ktoré žalovaní nepodložili žiadnym dôkazom. Tvrdenia žalovaných o neposkytnutí náležitých informácií pri podpise úverovej zmluvy nemajú oporu v žiadnom dôkaze, naopak žalovaní podpisom úverovej zmluvy potvrdili, že so znením zmluvy súhlasia. Žalovaní poskytnutý úver čerpali a čiastočne aj

uhradili. Nie je preto z vyjadrenia žalovaných zrejme, akým spôsobom malo dôjsť k uskutočneniu nekalej obchodnej praktiky.

13. Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 21Csp/19/2017-136 zo dňa 29.01.2019 žalobu zamietol a žalovaným 1 a 2 priznal nárok na náhradu trov konania.

14. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca v ktorom uviedol, že argumentácia žalovaných je paradoxná, uvádzajú, že ak by vedeli, že sa na im poskytnutý úver nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch, takúto zmluvu by neuzatvorili. Aby však takéto vyjadrenie žalovaných mohlo nadobudnúť právnu relevanciu, je potrebné predpokladať, že žalovaní mali znalosť o obsahu zákona o spotrebiteľských úveroch. Ako mohli žalovaní súčasne poznať zákon o spotrebiteľskom úvere v takom rozsahu, že pôsobnosťami tohto zákona podmieňovali uzatvorenie úverovej zmluvy a na druhej strane nevedeli, že sa tento zákon na predmetný úver nevzťahuje. Právny omyl spočíva v neznalosti alebo v neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych dôsledkov právnych skutočností. Vzhľadom na všeobecne uznanú zásadu neznalosť zákona neospravedlňuje, vyplývajúcu zo samej podstaty práva, má žalobca za to, že sa nejedná o omyl, ktorý by zakladal neplatnosť úverovej zmluvy (výklad NS SR 4Cdo/283/2009). Žalovaní neboli schopní uzatvoriť úverovú zmluvu na sumu 21.000 eur, ktorá by spadala pod režim zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko právna úprava takúto úverovú zmluvu výslovne nepripúšťa. Žalobca taktiež namietal, ak mu je na príťaž dávane uvedenie RPMN. Žalobca informoval žalovaných o nákladoch na poskytnutý úver. Sama skutočnosť, že žalobca nebol povinný tento údaj uvádzať, nemôže byť vykladaný ako klamanie žalovaných. Žalovaní po dobu niekoľkých rokov riadne plnili poskytnutý úver a neplatnosti sa začali dovoľávať až potom, ako sa dostali do omeškania s platením svojich záväzkov. Poukázali na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 242/07, v zmysle ktorého by mal základ nazerania na sporové konanie aj spotrebiteľské spory nevynímajúc tak, že základnou podmienkou je predovšetkým zhoda vôle zmluvných strán na obsahu zmluvy. Zmluva vzniká ak sa strany dohodnú na obsahu zmluvy. Teda keď adresát právneho úkonu prijme návrh na uzatvorenie zmluvy a to v celosti bez výhrad. Boli to pritom žalovaní, ktorí sa rozhodli pre úver vo výške 21.000 eur. Samu skutočnosť, že konajúci súd pristúpil k výkladu, podľa ktorého žalovaní roky plnili na základe zmluvy, t.j. platili na základe neexistujúceho záväzku, považuje odvolateľ za značne formalistické tvrdenie, ktorého jediným opodstatnením je dosiahnutie priaznivejšieho výsledku pre spotrebiteľa. Poukázal tu na judikatúrou opakovane prezentovanú doktrínu, podľa ktorej nie je možné aplikáciu právnych noriem na ochranu spotrebiteľa uskutočňovať selektívne a späť. Nie je možné dospieť k záveru, že ochrana spotrebiteľa umožňuje aplikáciu akéhokoľvek ustanovenia len s odôvodnením, že je pre spotrebiteľa výhodnejšie. Uvedený záver by vnášal do právnych vzťahov značnú neistotu a znamenal by tiež výrazný zásah do zásady rovnosti účastníkov týchto vzťahov. Navyše Ústavný súd vo svojej judikatúre opakovane pripomína, že prílišný právny formalizmus a prehnané nároky na formuláciu zmluvy nemožno z ústavnoprávneho hľadiska akceptovať, lebo evidentne zasahujú do zmluvnej slobody občana vyplývajúcej z princípu zmluvnej voľnosti podľa článku 2 ods. 3 Ústavy. V závere odvolania namietol odvolateľ nedostatočné odôvodnenie rozsudku, keď za daného stavu považuje žalobca procesný výsledok konania za veľmi ťažko udržateľný, keď z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné žiadnym spôsobom určiť, na základe akých skutočností uprednostnil konajúci súd značne formalistický výklad, podľa ktorého medzi stranami sporu neprišlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy. S ohľadom na uvedené skutočnosti, ktoré vyplývajú najmä z nutnosti reflektovať rozvíjajúci sa trh so spotrebiteľskými úvermi, dal do pozornosti, že v obdobných prípadoch bol nárok žalobcu vyhodnotený ako dôvodný. Je legitímnym očakávaním žalobcu, že obdobne bude jeho nárok posúdený aj v predmetnom konaní. Žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

15. Žalovaní 1 a 2 vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že žalobca si podal svoju žalobu a ani sa v návrhu nerozporoval, že ide o spotrebiteľský úver. Preto nebola namieste argumentácia žalobcu na pojednávaníach, že zmluva sa nemôže spravovať zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalovaní nemajú právne znalosti a v čase podpisu v žiadnom prípade nemohli vedieť, ako znie ustanovenie zákona, ktoré je uvedené v zmluve. Dôverovali banke ako inštitúcii, ktorá je na trhu dlhodobým poskytovateľom úverov a v žiadnom prípade by ich nechcela oklamať. Ak veriteľ poskytujúci úver spotrebiteľovi poskytne úver za odplatu a zmluva, ktorú sám pripraví je formulárová, mení v nej iba iniciály dlžníka, musí vedieť, že zákon, ktorý uvedie v zmluve je dôležitý pre ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán. Konkrétny produkt ponúkaný žalovaným a to práva práve z tohto zákona boli priamo žalobcom zakomponované do zmluvy. Nemôže preto po podaní žaloby tvrdiť, že tento zákon nie je zákonom, ktorý sa dá použiť na predmetnú zmluvu. Žalobca sám podriadil zmluvu pod zákon 258/2001

Z.z. a teraz sa snaží obísť práve tento zákon, ktorý by mal za následok, že by mohol byť v spore neúspešný. Podľa tvrdení žalobcu vlastne veriteľ nevedel, že ak poskytne úver vyšší ako 20.000 eur, bude vylúčená aplikácia spomenutého zákona. Vedel a vedome klamal spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, tí boli presvedčení, že podpisujú spotrebiteľský úver. Konanie žalobcu je možné vyhodnotiť ako nekalé, na základe ktorého mohol súd vyhodnotiť zmluvu v jednotlivých častiach za neplatnú. Obchodná praktika sa má posúdiť ako klamlivá v zmysle článku 6 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES. Pokiaľ táto praktika jednak obsahuje nesprávne informácie, alebo je spôsobilá uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, jednak je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Navrhli rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

16. Žalobca k vyjadreniu žalovaných uviedol, že žalovaní neboli, ani nie sú schopní uzatvoriť úverovú zmluvu, ktorá by sa spravovala iným právnym rámcom ako § 497 Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere patrí do sféry tzv. absolútnych obchodov. Jedinú výnimku predstavuje zákon o spotrebiteľských úveroch, avšak to len za predpokladu, že tento zákon je na daný úverový produkt aplikovateľný. Ak zákon nepripúšťa aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch na predmetnú úverovú zmluvu, nie je možné sa na jeho aplikácii dohodnúť zmluvnými stranami, nakoľko takáto dohoda by zasahovala do kogentných ustanovení Obchodného zákonníka o absolútnych obchodoch. Opätovne poukázal na paradoxnú argumentáciu žalovaných, že ak by vedeli, že sa na poskytnutý úver nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch, takúto zmluvu by neuzatvorili. Aby však takéto vyjadrenie žalovaných mohlo nadobudnúť právnu relevanciu, je potrebné predpokladať, že žalovaní mali znalosť o obsahu zákona o spotrebiteľských úveroch. Nemožno prijať argumentáciu, že žalovaní by podmieňovali uzatvorenie úverovej zmluvy niečím, čoho znalosťou nedisponovali. Žalovaní neboli schopní uzatvoriť úverovú zmluvu na sumu 21.000 eur, ktorú požadovali, ktorá by spadala pod režim zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko právna úprava takúto úverovú zmluvu výslovne nepripúšťa. Skutočnosť, že žalobca nebol povinný údaj o RPMN uvádzať, nemôže byť vykladaný, v prípade ak ho uviedol ako klamanie žalovaných. Sankcia prezentovaná žalovanými spočíva vo vyhlásení neplatnosti úverovej zmluvy, táto predstavuje zásah do prejavenej vôle zmluvných strán a to napriek tomu, že žalobca sa žiadnym spôsobom neobohatil na úkor žalovaného spotrebiteľa. Boli to pritom žalovaní, ktorí sa rozhodli pre úver vo výške 21.000 eur.

5. Žalovaní 1 a 2 k vyjadreniu žalobcu uviedli, že majú za to, že kontrolovaná zmluva obsahuje zmluvné podmienky, ktorými žalobca žalovaným uprel právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Ide najmä o úvodné ustanovenie, kde sa uvádza, že zmluva je uzavretá podľa ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V tejto časti nie je zmluva jednoznačná. Favorizovanie Obchodného zákonníka pred právnymi predpismi určenými na ochranu spotrebiteľa neprímerane znevýhodňuje spotrebiteľa. Prejavuje sa to v značnej časti zmluvných podmienok a v nich zakomponovaných inštitútoch, ktorých režim sa odchyľuje od ochrany spotrebiteľa poskytnutej mu Občianskym zákonníkom. Neprijateľná zmluvná podmienka je aj záverečné ustanovenie, kde svojím podpisom spotrebiteľ potvrdzuje, že prevzal obchodné podmienky, oboznámil sa s nimi, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Táto podmienka má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Tieto dojednania zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Žalobca tak prinajmenšom porušil ustanovenie zákona § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa.

17. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 11Co/248/2019-168 zo dňa 29.05.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odvolací súd má za to, že vo výpovediach žalovaných existuje vnútorná rozpornosť ich obrany, keď na jednej strane z ich vyjadrení treba predpokladať, že mali znalosť o obsahu zákona o spotrebiteľských úveroch, a to v takom rozsahu, že pôsobnosťou tohto zákona podmieňovali uzatvorenie úverovej zmluvy, ale na druhej strane nevedeli, že na tento zákon sa predmetný úver nevzťahuje. Podstatná pri skúmaní omylu je vôľa dlžníkov pri uzatváraní predmetnej zmluvy. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by žalovaní 1 a 2 nechceli získať úver za účelom modernizácie a rekonštrukcie nehnuteľnosti. Žalovaná 2 len na pojednávaní skonštatovala, že za týmto účelom si úver nebrali, nič nedokladali, žiadnym spôsobom však toto svoje tvrdenie nepreukázala. Podstatné teda bolo, či žalovaní 1 a 2 chceli získať finančné prostriedky a v akej výške, alebo či chceli spotrebiteľský úver bez ohľadu na výšku poskytnutého úveru. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní 1 a 2 chceli získať finančné prostriedky

práve vo výške 21.000 eur, nechceli menej ani viac, ani na iný účel, ktorý napokon ani netvrdili, takže rozhodným pre uzavretie predmetnej úverovej zmluvy bola výška a účel a v tejto časti neboli žalovaní uvedení do omylu. Odvolací súd má za to, že žalovaní 1 a 2 obsah zákona o spotrebiteľských úveroch nepoznali, inak by sa v súčasnosti nemohli domnievať, že pre absentujúce náležitosti je bezúročný a bezpoplatkový, keď je zjavné, z obsahu predmetnej zmluvy, že sa nejedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, preto tvrdenie žalovaných, že pokiaľ by v čase uzavretia zmluvy vedeli, že údaj uvedený v záhlaví zmluvy (že sa uzatvára podľa zákona o spotrebiteľských úveroch) je nepravdivý je celkom zrejme účelové v snahe vyhnúť sa dohodnutému plneniu. Takže z týchto dôvodov nie je možné mať za to, že žalovaní 1 a 2 tým, že bola v zmluve uvedená klauzula, že sa táto uzatvára podľa ustanovení § 497 a nasledujúce Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, konali v omyle, nakoľko pri zmluve je podstatný obsah zmluvy. Tvrdenie žalovaných, že práve tento údaj (pomenovanie zákona, podľa ktorého sa zmluva uzatvára) bol pre nich podstatný pri rozhodovaní o tom, či vstúpia do zmluvného vzťahu nebolo preukázané, naopak z dokazovania sa možno domnievať, že ide o dôvod vykonštruovaný a účelový s cieľom vyhnúť sa plneniu zmluvných povinností. Odvolací súd nepovažoval predmetnú zmluvu za neplatnú v súlade s ust. § 39 OZ pre rozpor so zákonom, z dôvodu, že zákon č. 258/2001 Z.z. výslovne vylučuje zmluvy, na ktoré sa nevzťahuje a medzi tieto patrí aj predmetná zmluva. Zmluvu je potrebné posudzovať podľa obsahu a zákona odporuje len jedna časť, klauzula. Skutočnosť, či bol alebo nebol v zmluve uvedený údaj podľa akého zákona sa zmluva uzatvára nedokáže ovplyvniť platnosť zmluvy ako celku, teda toto dojednanie nie je spôsobilé privodiť neplatnosť celej zmluvy, nakoľko táto časť nie je ani podstatnou náležitosťou zmluvy a je časťou oddeliteľnou, takže neplatnou môže byť zmluva len v časti obsahujúcej dohodu o zákone, ktorý sa na zmluvu aplikuje. Žalovaní ako spotrebiteľia požívajú ochranu vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa a z ustanovení OZ a to aj napriek tomu, že tieto dva právne predpisy sa v zmluve neuvádzajú. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd predmetnú zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere nepovažoval za zmluvu neplatnú, preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie vykoná dokazovanie na posúdenie dôvodnosti návrhu žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy, pričom sa bude venovať všetkým tvrdeniam žalobcu a námietkam žalovaných uvedeným v ich podaniach a vyjadreniach (o neprijateľných zmluvných podmienkach).

18. Žalovaní 1 a 2 v podaní zo dňa 24.02.2021 uviedli, že je nepochybné, že žalobca žiada plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie spotrebiteľského úveru. To, že právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že aplikácia zákona 258/2001 Z.z. je neakceptovateľná ako argument, ktorý môže obstáť pred súdom. Žalobca vedel a vedome klamal spotrebiteľov pri podpise zmluvy, pretože títo nie sú právne uvedomelí a boli presvedčení že podpisujú spotrebiteľský úver. Je preto potrebné poukázať na nekalé konanie žalobcu, na základe ktorého môže súd vyhodnotiť zmluvu v jednotlivých častiach za neplatnú.

Sporné je teda či je nárok žalobcu dôvodný. Obchodná praktika sa má posúdiť ako „klamlivá“ v zmysle článku 6 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11.05.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), pokiaľ táto praktika jednak obsahuje nesprávne informácie alebo je spôsobilá viesť do omylu priemerného spotrebiteľa a jednak je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Článok 2 písm. k) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „rozhodnutie o obchodnej transakcii“ zahrnuje akékoľvek rozhodnutie, ktoré priamo súvisí s rozhodnutím o tom, či kúpiť, alebo nekúpiť určitý výrobok. Pokiaľ ide o cieľ, ktorý sleduje článok 6 ods. 1 smernice 2005/29, treba konštatovať, že táto smernica vychádza z článku 169 ZFEÚ a jej cieľom je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou ustanovení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov. Odôvodnenie 7 smernice 2005/29 uvádza, že táto smernica sa zaoberá obchodnými praktikami, ktoré priamo súvisia s ovplyvňovaním rozhodnutí spotrebiteľov o obchodnej transakcii vo vzťahu k produktom. Odôvodnenie 11 tejto smernice uvádza, že uvedená smernica zavádza jednotný všeobecný zákaz týchto nekalých obchodných praktík, ktoré narúšajú ekonomické správanie spotrebiteľov. Z odôvodnenia 13 uvedenej smernice vyplýva, že práve dva druhy obchodných praktík, ktoré sú zďaleka najbežnejšie, a to klamlivé obchodné praktiky a agresívne obchodné praktiky, boli dôvodom na prijatie špecifických pravidiel na boj proti týmto praktikám. Podľa odôvodnenia 14 tej istej smernice táto smernica speje k tomu, aby pojem „klamlivé obchodné praktiky“ zahŕňal praktiky, ktoré tým, že spotrebiteľa uvádzajú do omylu, bránia

tomuto spotrebiteľovi urobiť kvalifikovanú, a tým aj efektívnu voľbu. Tieto nekalé praktiky boli u nás upravené v zákone o ochrane spotrebiteľa. Je nutne tiež poukázať na neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú zakomponované v zmluve a tiež ju v tých častiach robia neplatnými v zmysle §53 OZ, § 53 ods. 4 písm. l) OZ: klauzuly, ktoré ...obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, Ide o ustanovenie kde spotrebiteľ prehlasuje, že „prečítal som a pochopil som“, „nekonám v omyle“, „prijal som plnenie, bez väd“To, že žalovaní za stavu finančnej tiesne prijali peňažné prostriedky, je pochopiteľné a prirodzené. Ide o veľmi častý prípad, kedy sú osoby z dôvodu značne nepriaznivej finančnej situácie dotlačené vstúpiť do úverových vzťahov. Prístup spotrebiteľa je prirodzený, čo sa ale nedá povedať o veriteľovi, ktorý je podnikateľom v oblasti sledovanej centrálnou bankou. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa. V prvom rade by malo ísť veriteľovi o to byť obozretný komu poskytuje úver, za akých podmienok. Pokiaľ v zmluve veriteľ uvedie zákon, ktorým sa daná zmluva má spravovať je potrebné, aby takéto zmluvné dojednanie aj rešpektoval. Nie je preto možné sa odvolávať na to, že spotrebiteľ mal vedieť, že je to inak. Zmluva, ktorá je predmetom konania je zmluvou spotrebiteľskou a bez pochyby aj úver poskytnutý žalobcom je spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. Ak mal v úmysle žalobca uzatvoriť zmluvu so žalovanými za iných podmienok mal to uviesť v zmluve. V tomto prípade sa nemôže žalobca odvolávať na dojednanie/neplatnosť obsahu zmluvy, ktoré spôsobil práve on sám. Zmluva priložená k žalobe neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy a náležitosti podľa zákona 258/2001 Z. z. a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Údaj o RPMN v zmluve nezodpovedá skutočným nákladom, ktoré majú uhradiť na predmetnú zmluvu, nakoľko do celkových nákladov spotrebiteľa je potrebné zahrnúť všetky náklady, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť na úvere. Žalobca nezahrnul do celkových nákladov podľa § 2 písm. c zákona 258/2001 Z. z. poistenie úveru, poplatky za vedenie účtu. Po prepočítaní RPMN dosahuje výšku 19,87%, hoci je v zmluve uvedená výška RPMN 16,46%. Ak je údaj o celkových nákladoch nesprávny a teda RPMN je nesprávne uvedené, takáto skutočnosť má za následok bezúročnosť úveru. V zmluve absentujú aj ďalšie podstatné náležitosti, avšak, ak absentuje čo i len jedna z nich je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko žalovaní uhradili na úver už viac ako im bolo poskytnuté, čo vyplýva z prehľadu splácania úveru, považujú žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu a žiadajú ju zamietnuť.

19. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením so Žalobou zo dňa 11.01.2017, Zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXJ., Obchodnými podmienkami pre ČSOB spotrebiteľské úvery, Výpisom z účtu (čerpanie úveru), upomienkou zo dňa 24.06.2015, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 06.07.2015, opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22.07.2015, poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 20.08.2015, doručenkou na č.l. 26, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 16.10.2015, doručenkou na č.l. 28, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 08.11.2016, prehľadom platobnej disciplíny žalovaných, výpisom z účtu č.l. 20, výpisom z účtu žalovaných za rok 2010-2018, výpisom z bežného účtu za rok 2013 - 2016, faktúrou č. 20090163, odpoveďou Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 29.05.2018, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu, žalovaných 1 a 2 a splnomocnenej zástupkyne žalovaných v zmysle § 180 CSP a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

20. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobou sa žalobca domáha zaplatenia dlžnej sumy vo výške 16.227,87 eur s príslušenstvom z titulu, že medzi žalobcom a žalovanými došlo dňa 25.01.2010 k uzatvoreniu zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXJ., na základe na ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 21.000 eur, žalovaní sa zaviazali úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 336,28 eur vždy k 15-dňu v mesiaci od 15.02.2010 v počte splátok 120. Žalovaní sa tiež zaviazali platiť mesačný poplatok za správu úveru, ktorý žalobca inkasoval dovtedy, kým tento poplatok zákonom nebol zrušený do 10.06.2013. Žalovaní sa tiež zaviazali platiť mesačný poplatok za poistenie úveru vo výške 40,07 eur. Nakoľko v priebehu splácania došlo k omeškaniu so splatením splátok, žalobca po predchádzajúcej výzve určil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15.10.2015. Žalobca vyčíslil v žalobnom návrhu dlžnú sumu celkovo v sume 18.576,43 eur z toho istina vo výške 13.510,40 eur. K uhradeniu dlžnej sumy do dnešného dňa nedošlo. Aplikácia zákona č. 258/2001 Z.z. je vylúčená samotným ust. § 2 písm. e) toho zákona, z dôvodu výšky poskytnutého úveru. Zástupca poukázal na judikatúru NSSR najmä uznesenie sp. zn. 3Cdo 146/2017. Zástupca poukázal na dôkaz priložený k

žalobe označený ako výpis z účtu "čerpanie úveru" kde v spodnom riadku je uvedené síce po anglicky, že ide o vytvorenie nového účtu a nad tým sú uvedené poplatky a na ďalšej strane je uvedená prvá splátka ktorú žalovaní uhradili a pod tým sú prehľadne rozdelené sumy ktoré sú započítané na úrok a istinu, čiže poukazuje na to, že najprv došlo k čerpaniu úveru vo výške 21.000 eur a v rovnaký deň došlo k zaúčtovaniu poplatku vo výške 199,16 eur, čo vyplýva aj zo samotnej zmluvy čl. 4, že samotný poplatok je splatný v deň podpisu zmluvy. Po zaplatení prvej splátky sa znížila dlžná istina na 20840,36 eur ako uvádzajú žalovaní. Úver bol poskytnutý v plnej výške, a k účtovaniu poplatku došlo až následne. K priloženej tabuľke prehľadu platobnej disciplíny zástupca uviedol, že je to súhrnný prehľad všetkých úrad a spôsobu ich započítania, až do podania žalobného návrhu, a je aj najstručnejší a najvýstižnejší spôsob ako mohol žalobca prezentovať platobnú disciplínu žalovaných. Zo strany žalovaných ide o násilné a protizákonné rozširovanie pôsobnosti zákona o spotrebiteľských úveroch. V tomto prípade ide o spotrebiteľa bez aplikácie zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o bonitu spotrebiteľa, táto bola do zákona zavedená až po uzatvorení predmetnej zmluvy, takže žalobca nepochybil ani v prípade, že by sa na túto zmluvu Zákon o spotrebiteľských úveroch vzťahoval, čo však žalobca odmieta. V prospech spotrebiteľa sa majú vykladať len ustanovenia, ktoré sú spôsobilé privodiť nerovnováhu, nie plošne všetky ustanovenia všetkých zákonov. Ak žalobca podniká na základe Zákona o bankách, poskytuje informácie na základe tohto zákona. Takisto účtovaný poplatok za poskytnutie úveru bol na základe Zákona o bankách priamo zrušený zo zákona od roku asi 2012-2013. Účtovaný poplatok do roku 2012 bol v súlade so zákonom, až následne takéto účtovanie by bolo v rozpore so zákonom. Pokiaľ ide o RPMN, žalobca považuje za prospech žalovaných, že ich žalobca informoval napriek tomu, že zo zákona túto povinnosť nemal. Výpočet a obsah RPMN žalobca ráta jednak zo zákona, kde sa táto zmenila po zrušení zákona č. 258/2001, ale aj zo stanoviska SOI, ktorá jednoznačne povedala, že poistenie úveru sa neráta do RPMN okrem prípadov, ak by šlo o lízing motor. vozidla s povinným poistením. Aj keď toto stanovisko SOI nie je zákonom rozoznávané ako priamy prameň práva, žalobca má za to, že žalobca nemôže byť sankcionovaný za to, že postupuje v súlade s odporúčaniami kontrolného orgánu.

21. Splnomocnený zástupca žalovaných na pojednávaní uviedol, že žalobca síce preukázal výšku úveru, ale táto je aj naďalej sporná, nakoľko v deň poskytnutia úveru bola žalobcom ponížená suma o poplatok za úver. Tiež je nutné, aby bolo preukázané skúmanie bonity zo strany žalobcu, takéto listiny žalovaní nemajú. Je nepochybné, že ide o zmluvu spotrebiteľskú a úver spotrebiteľský, čo vyplýva zo samotného ustanovenia zmluvy. Žalobca tvrdí, že spotrebiteľský úver, ktorý je uzatvorený medzi žalobcom a žalovanými, nie je spotrebiteľským úverom, nakoľko to vylučuje ustanovenie § 2 Zákona č. 258/200 I, preto tu vzniká sporná otázka, prečo je uvedené v zmluve, že sa jedná o spotrebiteľský úver a tiež je uvedené, že strany uzatvárajú túto zmluvu podľa ustanovení § 497 a následne Obchodného zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaní majú za to, že došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa, ide o nekalú obchodnú prax. Je nutné, aby v prípade spotrebiteľskej zmluvy a v prípade spotrebiteľa boli aplikované ustanovenia § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. V zmluve je úverová výška a účel úveru stanovený nejasne, nakoľko je uvedené, že dlžníkovi peňažné prostriedky má banka poskytnúť formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 21.000, čiže nikde nie je uvedené, či táto suma má byť vyčerpaná celá alebo len do nejakej výšky. Tiež je nejasná formulácia v bode IV, kde je aj napriek tomu, že žalobca tvrdí, že nejde o spotrebiteľský úver, uvedená ročná percentuálna miera nákladov na spotrebiteľský úver, jej výpočet odvodzuje za predpokladu, že v čase uzatvorenia tejto zmluvy predstavuje čiastka 20.061,60 predpoklad, že sa bude čerpať celý úverový limit v prvý deň obdobia čerpania. Sám žalobca nejasne formuluje, ako dospel k výške RPMN, ďalej poukazuje, že priemerná hodnota RPMN je vypočítaná ku dňu podpisu zmluvy a zverejnená podľa § 7a ods. 2 Zákona č. 258/200 I Z.z. Tiež je uvedené, že za podanie žiadosti o úver dlžník zaplatí poplatok 119,16 eur, nikde v spise však nie je doklad o úhrade tejto sumy žalovanými. Suma bola odpočítaná z poskytnutých peňažných prostriedkov, preto výška úveru za žiadnych okolností nemôže byť 21.000 eur. Pri poistení úveru nie je uvedená žiadna poisťovňa zmluva, toto poistenie je formulované len do zmluvy, nie je žalobcom ani preukázané, či mali žalovaní o toto záujem a nie je jasné, či splátka úveru obsahuje aj poistenie. Žalobca poukazuje vo svojom žalobnom návrhu a vo vyjadreniach na obchodné podmienky, VOP, cenník a tvrdí, že tieto sú súčasťou zmluvy, do dnešného dňa takýmito dokumentmi žalovaní nedisponujú. Preto sa nedokážu vyjadriť, či v týchto podmienkach sú nejaké povinnosti pre žalovaných. V zmluve sú zahrnuté neprijateľné podmienky aplikáciou smerníc EÚ je potrebné vykladať zákon v takej miere, aby boli chránené záujmy spotrebiteľa. V záverečnej časti X zmluvy je uvedené, že dlžník vyhlasuje, že mu boli poskytnuté všetky informácie podľa ustanovenia § 37 ods. 2 Zákona o bankách. Táto formulácia je pre spotrebiteľa zavádzajúca, pretože nedokáže vyhodnotiť, čo toto zákonné ustanovenie ukladá. Vyhlásením v zmluve, že spĺňa všetky podmienky

uvedené v obchodných podmienkach, ktoré vyplývajú z týchto obchodných podmienok, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko žalovanému obmedzujú prístup k dôkazom a prenášajú naňho dôkazné bremeno. Jednou z povinností veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery je povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nepredložil všetky dôkazy na zistenie okolností v zmysle § 132 ods. 3 CSP. K zmluve o úvere nepriložil všetku dokumentáciu, ktorá má byť údajne jej súčasťou. Žiadnym zákonným ustanovením nepodložil jeho konanie za akých okolností by mala byť zmluva zmluvou o spotrebiteľskom úvere nejakým iným typom zmluvy, nepredložil dôkazy o skúmaní bonity ani samotnú žiadosť o úver. Sám žalobca pripravoval zmluvu formulárovú, ktorú žalovaní nemali možnosť ovplyvniť ani do nej nejakým spôsobom zasahovať, sám ich uviedol do omylu tým, že túto zmluvu podriadil Zákonu o spotrebiteľských úveroch ako už bolo tvrdené § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka jasne definuje, že výklad tohto ustanovenia platí pre všetky spotrebiteľské zmluvy a v ustanovení nie je uvedené, ktoré ustanovenia je možné vynechať, obísť alebo len sčasti vykladať. V tomto prípade je porušený § 5 ods. 1 a 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby. Takáto obchodná praktika sa považuje za nekalú a v spotrebiteľských zmluvách za neprípustnú, § 37 a 39 Občianskeho zákonníka definuje neplatnosť právneho úkonu a žalovaní poukazujú aj na § 40a Občianskeho zákonníka, že neplatnosť sa nemôže dovoľávať ten, kto ju sám spôsobil. Zmluva je nepopierateľne opieraná aj o Zákon o spotrebiteľských úveroch, v takomto štádiu žalobca nemôže tento zákon obísť pri výklade dohodnutých ustanovení v zmluve. Zmluvne bolo dohodnuté, že za podanie žiadosti o úver a spracovanie úveru dlžník zaplatí poplatok vo výške 199,16 eur z čoho vyplýva, že žalovaní mali vyplniť žiadosť a za túto žiadosť zaplatiť 199,16 eur. Táto suma však žalovanými uhradená nebola, ale bola žalobcom odpočítaná z poskytnutých finančných prostriedkov, o ktoré bol ponížený úver z predmetnej zmluvy. Výška poskytnutej sumy nezodpovedá zmluvne dohodnutej výške úveru.

22. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní uviedol, že žalobu žiada zamietnuť v celom rozsahu z dôvodov uvedených v ich písomných podaniach, ktorých sa v celom rozsahu pridržiava. Na vzájomnej žalobe netrvá a nežiada, aby im žalobca zaplatil bezdôvodné obohatenie vo výške 3.810,81 eur.

23. Žalovaná v 2. rade na pojednávaní uviedla, že žalobu žalobcu žiada zamietnuť v plnom rozsahu z dôvodov uvedených v ich písomných podaniach, ktorých sa v celom rozsahu pridržiava. Na vzájomnej žalobe netrvá a nežiada, aby im žalobca zaplatil bezdôvodné obohatenie vo výške 3.810,81 eur. Žalovaná žiada, aby žalobca predložil dôkaz, v akej reálnej výške im bol poukázaný úver, či bol vo výške 21.000 eur alebo 20.800,87 eur, teda znížený o sumu poplatku za poskytnutie úver vo výške 199,16 eur, nakoľko z listinných dôkazov predložených žalobcom to nie je zrejmé. Účet, na ktorý im úver mal byť vyplatený, už je pravdepodobne zrušený, tento nepoužívajú a z tohto dôvodu nevedeli zabezpečiť listinný dôkaz. Takisto z prehľadu platobnej disciplíny predloženého žalobcom nevyplýva, v akej výške im bol skutočne poskytnutý úver. Zmluvný úrok bol vypočítavaný zo sumy 21.000 eur napriek tomu, že im bola poskytnutá suma 20.840,36 eur. Žalovaná žiada, aby žalobca predložil dôkaz o tom, akým spôsobom pred poskytnutím úveru zisťoval ich bonitu. Počas konania požiadali Ministerstvo spravodlivosti SR o posúdenie predmetnej úverovej zmluvy. Z posúdenia vyplýva, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. V zmluve je uvedený účel úveru modernizácia a rekonštrukcia nehnuteľnosti, žalovaní si takýto úver nebrali na tento účel a ani to nedokladovali. Keby vedeli, že sa nejedná o klasický spotrebiteľský úver, tak by túto zmluvu neboli uzavreli. Z poskytnutého úveru doposiaľ uhradili sumu 24.611,68 eur, preto žiada súd, aby súd zamietol žalobu. K žalobcom označenému výpisu z účtu uviedla, že má za to, že predmetná listina nie je prehľadná a ona anglickému jazyku nerozumie, preto opätovne žiada, aby žalobca predložil dôkaz v akej výške im bol poskytnutý úver. Tiež jej nie je zrejmé, akým spôsobom bol uhradený poplatok, či následne úrok platili zo sumy 21.000 eur alebo 20.800,87 eur. Žalovaní boli na pobočke v banke žiadať o výpis z uvedeného účtu avšak pani na pobočke im povedala, že výpisy sa archivujú 4 roky na pobočke a sama nevedela, či uvedený výpis budú vedieť poskytnúť z ústredia.

24. Právny zástupca žalobcu po vrátení veci odvolacím súdom na pojednávaní uviedol, že s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave má za to, že zmluva bola uzavretá platne a žalovaní ju čiastočne plnili, avšak sa dostali do omeškania, preto si žalobca uplatňuje neuhradenú istinu a príslušenstvo. Žalobca žiada, aby súd rozhodol tak, že žalovaných zaviazuje k zaplateniu vyčíslenej dlžnej sumy a aj s ohľadom na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/42/2020. Anuitná splátka

336,28 eur sa skladala len z istiny a úroku. V samotnej úverovej zmluve sú v článku 4 vyčíslené poplatky za spracovanie úveru 199,16 eur a za správu úveru 1,99 eur. V článku 7 bod 13 je uvedený celkový mesačný poplatok za poistenie úveru 40,07 eur, preto splátka vo výške 336,28 eur v článku 5 tieto poplatky neobsahuje.

25. Zo zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2010 vyplýva, že žalobca ako banka a žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli zmluvu podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, v ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 21.000 eur, ktoré môžu žalovaní čerpať jednorazovo ku dňu 25.01.2010, žalobca poskytuje žalovaným úver na účel, ktorým je modernizácia a rekonštrukcia nehnuteľnosti. Vyčerpaný a nesplatený úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % ročne, RPMN predstavuje 16,46 % ročne, celkové náklady dlžníka spojené s úverom sú 20061,60 eur, priemerná hodnota RPMN pre spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu tejto zmluvy zverejnená podľa § 7a, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. je ku dňu podpisu zmluvy 14,74 % ročne. Za podanie žiadosti o úver a za spracovanie úveru žalovaní zaplatia poplatok vo výške 199,16 eur, ktorý je splatný v deň podpisu. Za správu úveru bude banka účtovať dlžníkovi mesačne poplatok vo výške 1,99 eur a to za každý i začatý kalendárny mesiac. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v 120 mesačných splátkach, prvá až predposledná splátka je vo výške 336,28 eur, posledná anuitná splátka bude bankou vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Prvá splátka bude splatná dňa 15.02.2010, posledná splátka bude splatná dňa 15.01.2020. Podľa čl. VII súčasťou úveru je poistenie pre prípad poistnej udalosti smrti, invalidity, pracovnej neschopnosti a straty zamestnania dlžníka v súlade s poistnou zmluvou o poistení dlžníkov zo spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby uzatvorenou medzi poisťovníkom a poisťovateľom dňa 1.4.2008. Poisťovníkom podľa poistnej zmluvy je banka, poisťovateľom ČSOB poisťovňa, a.s., poisteným je Z. T.. V prípade, že počas trvania poistenia nastane poistná udalosť pre prípad smrti alebo plnej invalidity, poisťovateľ poskytne poistné plnenie vo výške zostatku úveru ku dňu vzniku poistnej udalosti. Celkový mesačný poplatok za poistenie úveru je 40,07 eur. Začiatkom poistenia je prvý deň čerpania úveru, koniec poistenia je deň poslednej splátky. Dlžník prijíma poistenie balíka B - rozšírený súbor poistenia, poistenie pre prípad smrti, invalidity následkom choroby alebo úrazu, pracovnej neschopnosti a straty zamestnania.

26. Z upomienky zo dňa 24.06.2015 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému v 1. rade, že dňa 15.06.2015 nebola uhradená splátka spotrebiteľského úveru, dlh žalovaného 1 predstavuje ku dňu 23.06.2015 sumu 376,99 eur.

27. Z výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 06.07.2015 vyplýva, že žalobca oznamuje žalovanému 1, že do 05.07.2015 nebol uhradený záväzok zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR, žalobca vyzýva žalovaného, aby dlžnú čiastku, ktorá ku dňu 05.07.2015 predstavuje sumu 412,95 eur bezodkladne uhradil.

28. Z opakovanej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22.07.2015 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že do dňa 21.07.2015 nebol napriek predchádzajúcej písomnej výzve žalobcu uhradený záväzok žalovaných, dlh ku dňu 21.07.2015 predstavuje čiastku 826,21 eur a zároveň žalovaného upozornil, že ak nebude dlžná čiastka bez meškania vyrovnaná, žalobca vyhlási celý záväzok zo zmluvy za predčasne splatný.

29. Z poslednej výzvy na úhradu pohľadávky zo dňa 20.08.2015 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že napriek jeho predchádzajúcim písomným výzvam nebol dlh uhradený tak, ako bolo dohodnuté v zmluve č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2010 k spotrebiteľskému úveru. Ku dňu 19.08.2015 predstavuje dlh z omeškaných splátok čiastku 1.208,09 eur. Žalobca žiada žalovaného, aby uhradil dlh bezodkladne, v opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný.

30. Z doručenky na č.l. 26 vyplýva, že žalovaný 1 si prezval zásielku dňa 24.08.2015.

31. Z oznámenia o zosplatení úveru zo dňa 16.10.2015 vyplýva, že žalovaný bol niekoľko krát písomne vyzývaný, aby bez meškania zaplatil splatný záväzok vyplývajúci zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2010. Vzhľadom na to, že žalovaný je aj naďalej v omeškaní s plnením splatných záväzkov zo zmluvy, oznamuje žalobca žalovanému, že žalobca vyhlásil celý úver dňom 15.10.2015 za splatný. Dlh žalovaného ku dňu 15.10.2015 predstavuje sumu 14.609,16 eur.

32. Z doručienky na č.l. 28 vyplýva, že žalovaný si prezval zásielku dňa 23.10.2015.

33. Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 08.11.2016 vyplýva, že žalovaná 2 bola niekoľko krát písomne vyzývaný, aby bez meškania zaplatila splatný záväzok vyplývajúci zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2010. Vzhľadom na to, že žalovaná je naďalej v omeškaní s plnením splatných záväzkov zo zmluvy, oznamuje žalobca žalovanej, že žalobca vyhlásil celý úver dňom 15.10.2015 za splatný. Dlh žalovaných ku dňu 07.11.2016 predstavuje sumu 18.079,27 eur.

34. Z prehľadu platobnej disciplíny žalovaných vyplýva, že žalovaní čerpali úver vo výške 21.000 eur, poplatok uhradili vo výške 199,16 eur, okrem splátky istiny a úveru žalovaní platili poplatok za poistenie vo výške 40,07 eur a do mája 2013 platili poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne, poslednú splátku zaplatili v máji 2015, ku dňu 15.10.2015 bola dlžná istina vo výške 13.510,40 eur, dlžný úrok vo výške 925,35 eur, dlžný úrok z omeškania vo výške 80,35 eur, dlžné poplatky vo výške 230,28 eur.

35. Z Výpisu z účtu č.l. 20 vyplýva, že žalovaní 1 a 2 dňa 25.01.2010 čerpali úver vo výške 21.000 eur, dňa 25.01.2010 uhradili poplatok vo výške 199,16 eur.

36. Z faktúry č. 20090163 vyplýva, že F. X., fakturovala žalovanému 1 za dodávku a montáž plastových okien, exteriérových dverí a garážovej brány sumu 22.500 eur.

37. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

38. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

39. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

40. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

41. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (1). Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (2). Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (3). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (5).

42. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť

škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

43. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

44. Podľa § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka, poisťná zmluva obsahuje najmä a) výšku poisťnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy, b) výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné, c) poisťnú dobu, d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzatvára poisťnú zmluvu, f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

45. Podľa § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak.

46. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) v znení ku dňu uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

47. Podľa § 1 ods. 2 písm. a), e) Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy zákon sa nevzťahuje na zmluvy: a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, e) o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

48. Podľa § 2 zákona č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná.

49. Podľa § 147 ods. 2 Civilného sporového poriadku vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

50. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

51. Z vykonaného dokazovania a to z Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere (č.l. 10) mal súd za preukázané, že dňa 25.01.2010 žalobca ako banka a žalovaní 1 a 2 ako dlžníci uzavreli zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXR podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, v ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 21.000 eur, ktoré mohli žalovaní čerpať jednorazovo ku dňu 25.01.2010, účelom úveru bola modernizácia a rekonštrukcia nehnuteľnosti, ktorý účel bol preukázaný faktúrou č. 20090163, ktorou spoločnosť Vokutherm s.r.o. fakturovala žalovanému 1 za dodávku a montáž plastových okien, exteriérových dverí a garážovej brány sumu 22.500 eur. V zmluve sa ďalej strany dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % ročne, RPMN predstavuje 16,46 % ročne, celkové náklady dlžníka spojené s úverom sú 20061,60 eur, priemerná hodnota RPMN pre spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu tejto zmluvy zverejnená podľa § 7a, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. je ku dňu podpisu zmluvy 14,74 % ročne. Za podanie žiadosti o úver a za spracovanie úveru sa žalovaní zaviazali zaplatiť poplatok vo výške 199,16 eur, ktorý bol splatný v deň podpisu. Za správu úveru bude banka účtovať dlžníkovi

mesačne poplatok vo výške 1,99 eur a to za každý i začatý kalendárny mesiac. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v 120 mesačných splátkach, prvá až predposledná splátka bola dohodnutá vo výške 336,28 eur, posledná anuitná splátka bude bankou vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Prvá splátka bola splatná dňa 15.02.2010, posledná splátka bude splatná dňa 15.01.2020. Žalovaní 1 a 2 čerpali úver jednorazovo dňa 25.01.2010 tak, že žalobca peňažné prostriedky v plnej výške úverového limitu, t.j. vo výške 21.000 eur previedol na účet žalovaného 1 uvedený v zmluve, čo mal súd preukázané z výpisu z účtu žalovaného 1 (č.l. 81). Následne v ten istý deň si žalobca zúčtoval poplatok za podanie žiadosti o úver a za spracovanie úveru vo výške 199,16 eur (č.l. 20). Žalovaní nesplácali úver riadne a včas. Upomienkou zo dňa 24.06.2015 žalobca oznámil žalovanému 1, že dňa 15.06.2015 nebola uhradená splátka spotrebiteľského úveru, dlh žalovaného 1 predstavuje ku dňu 23.06.2015 sumu 376,99 eur (č.l. 22). Listom zo dňa 06.07.2015 žalobca oznámil žalovanému 1, že do 05.07.2015 nebol uhradený záväzok zo zmluvy a vyzval žalovaného, aby dlžnú čiastku ku dňu 05.07.2015 o výške 412,95 eur bezodkladne uhradil (č.l. 23). V opakovanej výzve na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22.07.2015 žalobca oznámil žalovanému 1, že do dňa 21.07.2015 nebol napriek predchádzajúcej písomnej výzve žalobcu uhradený záväzok žalovaných, dlh ku dňu 21.07.2015 predstavuje čiastku 826,21 eur a zároveň žalovaného upozornil, že ak nebude dlžná čiastka bez meškania vyrovnaná, žalobca vyhlási celý záväzok zo zmluvy za predčasne splatný (č.l. 24). V poslednej výzve na úhradu pohľadávky zo dňa 20.08.2015 žalobca oznámil žalovanému 1, že napriek jeho predchádzajúcim písomným výzvam nebol dlh uhradený, ku dňu 19.08.2015 predstavuje dlh z omeškaných splátok čiastku 1.208,09 eur a žalobca žiada žalovaného, aby uhradil dlh bezodkladne, v opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný (č.l. 25). Podľa doručky na č.l. 26 si žalovaný 1 prezval zásielku dňa 24.08.2015. V oznámení o zosplatnení úveru zo dňa 16.10.2015 žalobca oznámil žalovanému 1, že žalovaný je aj naďalej v omeškaní s plnením splatných záväzkov zo zmluvy, preto žalobca vyhlásil celý úver dňom 15.10.2015 za splatný, dlh žalovaného ku dňu 15.10.2015 predstavuje sumu 14.609,16 eur (č.l. 27). Podľa doručky na č.l. 28 žalovaný si prezval zásielku dňa 23.10.2015. V oznámení o zosplatnení úveru zo dňa 08.11.2016 žalobca oznámil žalovanej 2, že niekoľko krát bola písomne vyzývaná, aby bez meškania zaplatila splatný záväzok, vzhľadom na to, že žalovaná je naďalej v omeškaní s plnením splatných záväzkov zo zmluvy, oznamuje žalobca žalovanej, že žalobca vyhlásil celý úver dňom 15.10.2015 za splatný, dlh žalovaných ku dňu 07.11.2016 predstavuje sumu 18.079,27 eur (č.l. 29). Z prehľadu platobnej disciplíny žalovaných (č.l. 31) mal súd preukázané, že žalovaní čerpali úver vo výške 21.000 eur, poplatok uhradili vo výške 199,16 eur, okrem splátky istiny a úveru žalovaní platili poplatok za poistenie vo výške 40,07 eur a do mája 2013 platili poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne, poslednú splátku zaplatili v máji 2015, ku dňu 15.10.2015 bola dlžná istina vo výške 13.510,40 eur, dlžný úrok vo výške 925,35 eur, dlžný úrok z omeškania vo výške 80,35 eur, dlžné poplatky vo výške 230,28 eur. V konaní bolo nakoniec nesporné, že žalovaní 1 a 2 do dňa podania žaloby uhradili žalobcovi sumu 24.611,68 eur.

52. Predmetnú Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXR zo dňa 25.01.2010 súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalobca ako právnická osoba konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. podnikateľskej činnosti a žalovaní 1 a 2 ako spotrebiteľia takto nekonali. Súd ustálil, že na predmetnú zmluvu sa okrem § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vzťahujú aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

53. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaných, že zmluva o úvere bola uzatvorená podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože podľa § 1 ods. 2 písm. a), e) tohto zákona sa tento zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu a ani na zmluvy o poskytnutí úveru do 200 eur a nad 20.000 eur. Zo Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere vyplýva, že úver bol poskytnutý na účel modernizácie a rekonštrukcie nehnuteľností a výška poskytnutého úveru je 21.000 eur, čo priamo vylučuje možnosť aplikácie zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa preto s poukazom na § 1 ods. 2 písm. a), e) na predmetnú zmluvu nevzťahuje. Uvedený právny názor vyslovil aj odvolací súd v zrušovacom rozhodnutí, ktorým právnym názorom je prvoinštančný súd v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný.

54. Žalobca ako banka do zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere síce uviedol, že túto zmluvu účastníci uzatvárajú podľa ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak zákon č. 258/2001 Z.z. výslovne vylučuje zmluvy, na ktoré sa nevzťahuje a medzi tieto patrí aj

predmetná zmluva. Zmluvu je potrebné posudzovať podľa obsahu a nakoľko zákonu odporuje len jedna časť, klauzula, ktorá nie je podstatnou náležitosťou zmluvy a je časťou oddeliteľnou, je Zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere neplatná v súlade s ust. § 39 OZ pre rozpor so zákonom len v časti dohody o zákone, ktorý sa na zmluvu aplikuje, keď skutočnosť, či bol alebo nebol v zmluve uvedený údaj podľa akého zákona sa zmluva uzatvára, nedokáže ovplyvniť platnosť zmluvy ako celku.

55. Žalovaní na jednej strane tvrdili, že zmluvu o úvere chceli uzatvoriť výlučne podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, z čoho logicky vyplýva, že uvedený zákon museli poznať a na druhej strane popierajú, že ustanovenie § 1 ods. 2 písm. a), e) tohto zákona poznali, ktoré tvrdenia si navzájom odporujú a súd im preto neuveril.

56. Navyše súd poukazuje na ustanovenie § 2 zákona č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, podľa ktorého o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná, preto sa žalovaní 1 a 2 nemôžu dovoliavať toho, že ustanovenie § 1 ods. 2 písm. a), e) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nepoznali. Z platnosti tejto nevyvrátiteľnej domnienky nie sú vylúčení ani spotrebiteľia.

57. Keďže Zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, žalobca nebol povinný do zmluvy uviesť náležitosti vyžadované ustanovením § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a z rovnakého dôvodu nie je možné určiť úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle poslednej vety ustanovenia § 3 tohto zákona.

58. Zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a to záväzok žalobcu ako veriteľa poskytnúť žalovaným určitú sumu (21.000 eur) a záväzok žalovaných ako dlžníkov poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (vo výške 14,90 % ročne), preto súd dospel k záveru, predmetná zmluva nie je neplatná z dôvodu absencie zákonných náležitostí (žalovanými všeobecne namietaných avšak bližšie nešpecifikovaných).

59. Zo Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere (č.l. 10) a výpisu z účtu žalovaného 1 (č.l. 81) mal súd preukázané, že žalobca splnil svoju povinnosť a žalovaným 1 a 2 poskytol úver vo výške 21.000 eur. Žalovaní 1 a 2 neplnili svoju povinnosť splácať úver v 120 mesačných splátkach po 336,28 eur a napriek upomienkam zo dňa 24.06.2015, 06.07.2015, 22.07.2015, 20.08.2015, v ktorých žalobca žalovaných upozornil na možnosť vyhlásiť celý záväzok zo zmluvy za predčasne splatný, dlžnú sumu nezaplatili, preto žalobca vyhlásil ku dňu 15.10.2015 predčasnú splatnosť úveru. Z prehľadu platobnej disciplíny žalovaných (č.l. 31) mal súd preukázané, že ku dňu 15.10.2015 bola dlžná istina vo výške 13.510,40 eur, žalovaní po vyhlásení predčasnej splatnosti žalobcovi žiadnu sumu neuhradili, preto súd uložil žalovaným 1 a 2 povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu 13.510,40 eur.

60. Keďže súd dospel k záveru, že na predmetnú zmluvu sa nevťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, boli žalovaní 1 a 2 povinní vrátiť žalobcovi okrem istiny aj úroky dohodnuté v zmluve v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka.

61. Žalobca žiadal priznať úrok vo výške 925,35 eur vyčíslený ku dňu 15.10.2015, úrok vo výške 2.348,56 eur vyčíslený za obdobie od 16.10.2015 do 31.12.2016 a úrok vo výške 14,90 % ročne zo sumy 13.510,40 eur od 01.01.2017 do zaplataenia. Žalobca si teda uplatňuje zmluvný úrok aj po zosplatnení úveru, t.j. po dátume 15.10.2015. Otázku nároku veriteľa na zaplataenie zmluvného úroku po zosplatnení riešil Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v odôvodnení rozsudku sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020 uviedol, že: Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť

zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do konečného zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi prináleží úrok z istiny aj po zosplatnení, avšak limitovaný vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 7Cdo 118/2019 zo dňa 26.08.2020.

62. Súd tak uvedený zmluvný úrok vyplývajúci z uzatvorenej zmluvy priznal aj po zosplatnení, avšak jeho výšku limitoval hornou hranicou vyplývajúcou zo zmluvy, zistenou z prehľadu platobnej disciplíny žalovaných (č.l. 30). Celková suma, ktorú mali za poskytnutý úver žalovaní zaplatiť je 40.353,60 Eur (120 splátok x 336,28 eur), celkový zmluvný úrok z nej potom predstavuje sumu 19.353,60 Eur (po odpočítaní istiny 21.000 eur). Žalobca po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žiada zaplatiť istinu vo výške 13.510,40 eur, z čoho vyplýva, že do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalovaní zaplatili istinu 7.489,60 eur (21.000 eur - 13.510,40 eur). Žalovaní ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zaplatili sumu 24.611,68 eur, z ktorej sumy na istinu zaplatili 7.489,60 eur a zvyšok 17.122,08 eur (24.611,68 eur - 7.489,60 eur) zaplatili na zmluvný úrok. Keďže z celkového úroku bola do zosplatnenia zaplatená žalovanými na úrok suma 17.122,08 eur, zaviazal súd žalovaných 1 a 2 zaplatiť žalobcovi kapitalizované úroky do zosplatnenia vo výške 925,35 Eur a kapitalizované úroky po zosplatnení vo výške 1.306,17 eur (dohodnutý úrok 19.353,60 eur - úrok zaplatený do predčasného zosplatnenia 17.122,08 eur - dlžný kapitalizovaný úrok do zosplatnenia 925,35 eur) a vo zvyšnej časti zmluvného úroku žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko žalobcovi prináleží úrok z istiny aj po zosplatnení, avšak limitovaný vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaní zaplatili ako cenu peňazí.

63. Žalobca ďalej žiadal zaplatiť poplatky vo výške 230,28 eur.

64. V čl. IV Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere je uvedené, že za podanie žiadosti o úver a za spracovanie úveru sa žalovaní zaviazali zaplatiť poplatok vo výške 199,16 eur, ktorý bol splatný v deň podpisu. Žalovaní tento poplatok zaplatili v deň podpisu zmluvy, čo nebolo v konaní sporné.

65. Poplatku za podanie žiadosti o úver a za spracovanie úveru nezodpovedá žiadne skutočné protiplnenie banky a takýto poplatok slúži len banke na maximalizáciu zisku, pre spotrebiteľa nemá žiadny preukázateľný prínos, čím spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Jedná sa o plnenie za čiste administratívnu agendu veriteľa spojenú s poskytnutím úveru (za napísanie zmluvy, za jej zaevidovanie v evidencii veriteľa apod.), a teda za plnenie ktoré si spotrebiteľ neobjednal, a ktoré slúži výlučne v prospech veriteľa, pričom odplatoú za poskytnutie úveru sú úroky. Navyše text zmluvy bol vopred predtlačný, žalovaní ako spotrebiteľia nemohli obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvniť. Žalobca zároveň nepreukázal, že táto zmluvná podmienka bola individuálne dojednaná, preto súd dospel k záveru, uvedená zmluvná podmienka je neplatná pre jej neprijateľnosť s poukazom na § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka. Žalobca preto nemal nárok na zaplatenie tohto poplatku zo strany žalovaných, preto súd úhradu tohto poplatku započítal na úhradu istiny a úrokov.

66. V čl. IV Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere je uvedené, že za správu úveru bude banka účtovať dlžníkovi mesačne poplatok vo výške 1,99 eur a to za každý i začatý kalendárny mesiac. Žalovaní tento poplatok platili do mája 2013, čo mal súd preukázané z histórie platieb (č.l. 30), kedy bol tento poplatok zrušený zákonom. Rovnako ako v prípade poplatku za podanie žiadosti o úver a za spracovanie úveru ani tomuto poplatku nezodpovedá žiadne skutočné protiplnenie banky a takýto poplatok slúži len banke na maximalizáciu zisku, pre spotrebiteľa nemá žiadny preukázateľný prínos, čím spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Jedná sa o plnenie za čiste administratívnu agendu veriteľa spojenú so správou úveru, ktoré slúži výlučne v prospech

veriteľa, pričom odplatom za poskytnutie úveru sú úroky. Navyše text zmluvy bol vopred predtlačený, žalovaní ako spotrebiteľia nemohli obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvniť. Žalobca zároveň nepreukázal, že táto podmienka bola individuálne dojednaná, preto súd dospel k záveru, uvedená zmluvná podmienka je neplatná pre jej neprijateľnosť s poukazom na § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka. Zároveň súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/325/2014 zo dňa 13.08.2014, ktorý určil za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti zmluvnú podmienku, podľa ktorej je dlžník povinný plniť poplatok za správu výšku vo výške 60 Sk mesačne, preto aj žalobca bol povinný sa zdržať uplatňovania tohto nároku s poukazom na § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca preto nemal nárok na zaplatenie tohto poplatku zo strany žalovaných a súd úhradu tohto poplatku započítal na úhradu istiny a úrokov.

67. Podľa čl. VII súčasťou úveru je poistenie pre prípad poistnej udalosti smrti, invalidity, pracovnej neschopnosti a straty zamestnania dlžníka v súlade s poistnou zmluvou o poistení dlžníkov zo spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby uzatvorenou medzi poisťníkom a poisťovateľom dňa 1.4.2008. Poisťníkom podľa poistnej zmluvy je banka, poisťovateľom ČSOB poisťovňa, a.s., poisteným je Z. T.. V prípade, že počas trvania poistenia nastane poistná udalosť pre prípad smrti alebo plnej invalidity, poisťovateľ poskytne poistné plnenie vo výške zostatku úveru ku dňu vzniku poistnej udalosti. Celkový mesačný poplatok za poistenie úveru je 40,07 eur. Začiatkom poistenia je prvý deň čerpania úveru, koniec poistenia je deň poslednej splátky. Dlžník prijíma poistenie balíka B - rozšírený súbor poistenia, poistenie pre prípad smrti, invalidity následkom choroby alebo úrazu, pracovnej neschopnosti a straty zamestnania.

68. Poistná zmluva bola súčasťou Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere, ktorú podpísal banka ako poisťník a žalovaný 1 ako poistený, z tejto zmluvy však nevyplýva, že by ju podpísala aj poisťovňa, preto s poukazom na § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zmluva v tejto časti pre nedodržanie písomnej formy absolútne neplatná a žalovaní neboli povinní platiť poistné. Navyše poistná zmluva neobsahuje základné náležitosti vyžadované § 788 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a to výšku poistného plnenia (poistnej sumy) pre prípady všetkých dojednaných poistných udalostí (práceneschopnosti a straty zamestnania). Zároveň poisťovňa, v ktorej mal byť spotrebiteľ poistený vyberal veriteľ, čo reflektujú výhradne záujem veriteľa na uzavretí poistnej zmluvy v prospech jeho zmluvného partnera a takéto inkorporovanie poistnej zmluvy do zmluvy o úvere je príkladom toho ako banka u priemerného a neznaleho spotrebiteľa dosiahne viazanosť zmluvou, o ktorej uzavretie nemusí mať spotrebiteľ vôbec záujem, navyše text zmluvy bol vopred predtlačený, žalovaní ako spotrebiteľia nemohli obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvniť, zmluvu o úvere (vrátane poistnej zmluvy) museli podpísať ako celok. V konaní bolo nesporné, že poistné bolo platené nad rámec splátky vo výške 40,07 eur mesačne, ktorú sumu žalovaní vzhľadom na vyššie uvedené neboli povinní platiť žalobcovi, preto súd žalobu v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 230,28 eur zamietol.

69. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

70. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

71. Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania do predčasného zosplatnenia vo výške 80,35 eur a ďalej úrok z omeškania, ktorý vyčíslil ku dňu 31.12.2016 na sumu 1.561,84 eur a následne žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 17.014,59 eur od 01.01.2017 do zaplatenia.

72. Žalovaní tým, že sa s peňažným plnením dostali do omeškania, sú povinní podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. okrem istiny zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Výška úroku z omeškania podľa citovaného ustanovenia nariadenia vlády SR je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Z prehľadu platobnej disciplíny žalovaných bolo preukázané, že ku dňu 15.10.2015 bol dlžný úrok z omeškania vo výške 80,35 eur, ktorý súd žalobcovi priznal. Žalovaní sa

ďalej dostali do omeškania so zaplatením zosplatennej istiny 13.510,40 eur dňa 16.10.2015, nakoľko k zosplateniu úveru došlo dňa 15.10.2015 a keďže žalovaní dlžnú sumu nezaplatili, dostali sa nasledujúci deň do omeškania. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda ku dňu 16.10.2015, kedy výška základnej úrokovej sadzby bola 0,05 %, preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 13.510,40 eur od 16.10.2015 do 31.12.2016, t.j. vo výške 1.320 eur a následne vo výške 8,05 % ročne zo sumy 13.510,40 eur od 01.01.2017 do zaplatenia avšak len z priznanej sumy istiny. Právo žalobcu požadovať od žalovaného príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania z dojednaných úrokov) Občiansky ani Obchodný zákonník neprípúšťa. Na uvedenom nič nemení ani dohoda strán, nakoľko takáto je absolútne neplatná pre obchádzanie zákona (§ 39 OZ), preto žaloba nebola dôvodná ani v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia úroku z omeškania z vyčíslených zmluvných úrokov a aj v tejto časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

73. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

74. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

75. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa pomeru úspechu v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 32.635,58 eur (16.227,87 eur + 2348,56 eur + úroky vo výške 14,9 % ročne zo sumy 13.510,40 eur od 01.01.2017 do 25.02.2021, t.j. 8.366,56 eur + úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 17.014,59 eur od 01.01.2017 do 25.02.2021, t.j. 5.592,59 eur) priznaná suma 21.662,46 eur (13.510,40 eur + úrok 925,35 eur + úrok 1306,17 eur + úrok z omeškania 80,35 + úrok z omeškania 1.320 + úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 13.510,40 eur od 01.01.2017 do 25.02.2021, t.j. 4.520,19 eur), z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 66 % a hrubý úspech žalovaných 34 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 32 % (66 % - 34 %), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovaným 1 a 2 na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 32 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.